



a nákupu upomínkových pohlednic a obrázků. Prohlídku zakončujeme výšlapem na nejvyšší místo za hradem, kde žasneme nad okolní krajinou Českého lesa. Svižně sestupujeme do údolí a plánujeme, kterou zmrzlinou se osvěžíme. Oddychujeme na dětském hřišti blízko zdejšího infocentra.

Druhým cílem našeho výletu je místo, kde se někomu může tajit dech, místo, kde se počátkem 18. století popravovalo. Vydáváme se cestou odsouzenců, která vedla až na šibenici. Jsme už sice unavení, ale kdo by si nechal ujít takový zážitek? Teď to bude to právě

dobrodružství! Zkoumáme zbytky kruhové šibenice a při poslechu strašidelných historek mnohým z nás naskakuje „husí kůže“. Fantazie pracuje na plné obrátky. Je čas toto smutné místo opustit.

Vracíme se k autobusu a diskutujeme o dnešních zážitcích. Loučíme se s naším průvodcem a uháníme k domovu. A zítra zase do lavic: Ach, jo. Ale už jen na chvíli a pak **hurá, prázdniny!**

Mgr. Dana Zemanová
učitelka ZŠ

Žáci naší školy se aktivně podíleli na výstavě o poustevnách a poustevnících

Na přelomu dubna a května nás oslovil pan starosta Karel Petráň. Přišel se zajímavým nápadem.

V západočeské metropoli probíhala velká akce, která širokou veřejnost seznamovala s poustevnami a poutními místy regionu. Podíleli se na ní pracovníci Západočeského muzea v Plzni, Muzeum loutek, řada žáků z různých škol a další. Putovní výstava plná informací, fotografií a tematických prací měla zavítat i k nám, do svojšínského zámku. Nabízela se tedy příležitost zapojit do projektu i naše žáky, jimž je tvůrčí fantazie vlastní. Rozhodnutí jsme nechali na žácích. Ti se příležitosti s nadšením chopili. Jejich úsilí bylo motivováno výletem do zmíněných muzeí v Plzni. S tím, že dopravu žákům zajistí naše obec a vstupenky dostanou žáci zdarma.

Na několik dní jsme se ponořili do nedávné historie. Hledali jsme informace z dostupných zdrojů, abychom si utvořili obraz doby, k níž se poustevníci a jejich činnost váže. Do té doby se nám totiž vybavoval jen jediný poustevník a tím byl pohádkový Scholastikus.

Školní rozvrh jsme na týden přizpůsobili tak, aby bylo možné pracovat v blocích. Mezi žáky panoval příjemný tvůrčí ruch, debatování a nadšení z výsledku. Použili jsme širokou škálu přírodních materiálů. Pracovali jsme s recyklovaným papírem, peřím, kůrou, kukuřicí, kůží, s voskem...

Co žáky podle jejich slov nejvíce bavilo?

Maruška Cimpríková: „Bavila mne představa o tom, jak poustevníci žili a jak se oblékali“.

Jirka Bastl: „Bavilo mne pracovat se svíčkou a tvořit spolu s kamarády“.

Kryštof Kasl a Petr Nekuda: „Hodně se nám líbila spolupráce s ostatními žáky“.

Natálka Divišová: „Na vyrábění mě bavilo vše“.

Erika Monforte Rodriguez: „Vyrábění mě bavilo, protože jsem mohla rozvinout představivost. Vyrábění jsem si užila“.

Barunka Zieglerová: „Co mě bavilo na vyrábění? To, jak jsem ztvárnila dům, postel, trávu a stromy“.

Tonička Havránková: „Bylo to dobré a bavilo mě to“.

Jára Brzobohatý a Filip Tichý: „Užili jsme si to“. „Zajímavá byla práce s voskem“.

Anička Karásková: „Líbila se mi ta různorodost“.

Vítek Šrámek: „Mě bavilo voskování. Moc se mi líbil náš výsledek“.

Kdo byl podle žáků poustevníkem?

Poustevník byl člověk, který nic moc neměl. Někteří lidé by ho mohli nazvat bezdomovcem. Byl věřící, modlil se každý den. Nosíval plnovous a měl skromný oděv. (E. M. R.) Poustevník byla osoba, která byla vyslaná mimo město-vesnici, kde měla najít boží odpuštění, nebo-li se polepšit. (K. K.) Byl to ten, co bydlel ve skále. (Jir. B.) Byl člověk, který měl dlouhé vousy, vypadal trochu jako bezdomovec a jedl různé kořínky. No prostě vše, co našel. Bydlel v poustevnách. (N. D.) Byl to člověk, který udělal trestný čin a za to musel jít do přírody. (A. K.) Poustevník je postavou z minulosti. Bydlel v jeskyních a dřevěných příbytcích. (M. C.) Poustevník byl člověk, který neměl